

ת"פ 49903/09/14 - מדינת ישראל נגד עמוס קקון (עציר)

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 49903-09-14 מדינת ישראל נ' קקון(עציר)
בפני כב' השופט, סגן נשיאה חגי טרסי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עמוס קקון (עציר)

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד אפרון

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת סכין ואיומים - עבירות על סעיפים 186(א) ו-192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977. על פי עובדות כתב האישום, ביום 20.9.14 בשעה 12:30, הסתובב הנאשם ברחוב בר יוחאי בנתניה כשהוא אוחז בידיו בקבוקי זכוכית ומקל של מטאטא, תוך שהוא מקלל, משתולל, מנפץ את הבקבוקים וזורק אבן משתלבת לעבר אחד הבניינים ברחוב. באותן נסיבות אף החזיק בידיו סכין, שלא למטרה כשרה. אחד השכנים, לידור וגדני, יצא אל עבר הנאשם ואז איים עליו הנאשם בכך שאמר לו: "אני אהרוג אותך, אני אשחט אותך, יא בן זונה, אני אזיין אותך".

בישיבת המענה מיום 2.12.14 כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום. הוא אישר כי נכח במקום, אך טען כי לא אחז בסכין או במקל של מטאטא. לדבריו, אסף שברי בקבוק זכוכית על מנת לשים אותם בפח, ולא נופף בבקבוק או זרק אבן כלשהי. באשר לעבירת האיומים מסר כי לא איים על לידור וכי "דיבר אל העץ".

אציין כבר עתה כי לאחר שנתתי דעתי למכלול הראיות שהובאו בפני, שוכנעתי מעל לכל ספק סביר כי הנאשם אכן החזיק בסכין בנסיבות המתוארות בכתב האישום, מבלי שהוכיח כי עשה כן למטרה כשרה, ועל כן החלטתי להרשיעו בעבירה זו. באשר לעבירת האיומים, דומני כי על פי חומר הראיות לא היה מקום לייחס כלל לנאשם עבירה זו, ומכל מקום משלא הוכחה אני מזכה אותו מעבירה זו זיכוי מוחלט. להלן יובאו נימוקיי.

ראיות התביעה:

כתב האישום בוסס במידה רבה על הודעות שמסרו במשטרה שני עדי ראיה לאירועים: לידור וגדני ורמי גואטה. בעדותם

בבית המשפט מסרו שניים אלה גרסה שונה באופן מהותי מהגרסאות שמסרו במשטרה. בעקבות זאת זומנו למתן עדות גובי ההודעות, ולאחר שאלו תיארו את אופן גביית ההודעות, הוגשו לעיוני הודעותיהם של וגדני וגואטה, לנוכח עתירת התביעה לעשות בהם שימוש בהתאם להוראות סעיף 10 א' לפקודת הראיות. עוד העיד מטעם התביעה השוטר עידן חן, אשר היה הראשון מבין אנשי המשטרה שהגיע לזירת האירוע והוגשו מסמכים שערכו הוא וחבריו. להלן יפורטו ראיות אלה.

לידור וגדני:

בהודעת וגדני במשטרה, ת/6, אשר נגבתה ממנו ביום האירוע בשעה 13:08, מסר וגדני כי בשעה 12:30 לערך ירד הוא מביתו שברח' בר יוחאי 21 וראה בחור רזה, אשר אינו מוכר לו, לבוש מכנס ורוד וחולצה אפורה, מתקרב לבניין. אותו בחור החל להשתולל, לצעוק ולקלל ובידו הימנית אחז סכין גדולה ורחבה: "**סכין של בשר**" (ת/6 ש' 5). בידו השמאלית החזיק מקל של מטאטא. לאחר מכן הלך לעבר בנין מס' 11, צעק והשתולל, אחז באבן משתלבת וזרק אותה לעבר הבניין. בשלב זה חזר וגדני לדירתו על מנת להתקשר למשטרה, וכשיצא שוב בתום השיחה הבחין באותו בחור בבנין 18. הוא צעק וקילל, יצא מהבנין עם 3-4 בקבוקי זכוכית והחל לנפץ אותם. את הסכין שהייתה בידו קודם לכן הוא זרק לבנין מספר 20, וכשהגיעו למקום ניידות המשטרה החל חיפוש אחר הסכין. וגדני מצא אותו, קרא לאחד השוטרים והצביע לו על הסכין. וגדני נשאל על ידי גובה ההודעה האם השמיע אותו אדם גם דברי איום והשיב בחיוב. לדבריו, כללו האמרות את הביטויים הבאים: "**אני אהרוג אותך, אני אשחט אותך, יא בן זונה, אני אזיין אותך, אתה לא תלכלך על הרב עמוס, אני יודע מי זה הרב עמוס**" (שם, ש' 19-22). כמו כן אמר "**שהוא הבטיח לאמא שלו שיהרוג אותו**". עם זאת, הבהיר וגדני בהודעתו כי אינו יודע מדוע השמיע הבחור אמרות אלה וכי: "**נראה לי הוא הוזה ואמר את זה לעצמו**" (שם, ש' 22-23).

בעדותו בבית המשפט לא חזר וגדני על האמור בהודעתו הנ"ל וטען כי אינו זוכר את מרבית הפרטים הנוגעים לאירוע. לדבריו, עובר לאירועים נטל חלק בארוחה משפחתית, שבעקבותיה היה מאד שתוי. הוא זוכר ששמע צעקות, ירד למטה ושהיו השתוללויות וצעקות, אך מעבר לכך אינו זוכר דבר. על אף ניסיונות התובעת לרענן את זכרונו מתוך הודעתו ת/6, טען כי אינו זוכר את הסיטואציות המתוארות שם. על רקע זה הוכרז וגדני "עד עוין", ונחקר על ידי התובעת בחקירה נגדית. גם בשלב זה המשיך וגדני ועמד על טענתו כי היה שתוי, כי אינו זוכר דבר מעבר "להתלהמות", וכי אינו זוכר מקל, סכין או בקבוקים. בשלב מסוים של החקירה נזכר ששמע "**שצעקו שהיה לו סכין**", ושראה שכולם מחפשים ולכן עזר בחיפוש, אך הוא אינו זוכר שמצא את הסכין והצביע עליו לשוטר.

תמונה דומה נשמרה גם במהלך חקירתו הנגדית על ידי ב"כ הנאשם, במהלכה מסר כי שמע צעקות, התעורר משינה, הסתכל מהחלון וראה אנשים מתאספים, וכשהתקרב אליהם בדיוק הגיע שוטר, ואילו את הנאשם עצמו כלל לא ראה ועל כן לא יכול גם לזהותו. עוד הוסיף כי אינו זוכר דבר מהפרטים שמסר לשוטר וכי בשל שכרותו ייתכן ששמע כל מיני פרטים מדברי השכנים, ומסר אותם לשוטר כאילו הוא עצמו חווה אותם. עוד ייתכן כי דברים שמסר הוצאו מהקשרם ונופחו, שכן אינו זוכר שדברים כאלה התרחשו בפועל.

לנוכח טענותיו אלה של וגדני זומן לעדות גובה ההודעה ת/6, השוטר שחר יוסף, אשר תיאר את חלקו באירועים. לדבריו, הוא משמש במשטרה כסייר, ובאירוע הנוכחי זומן למקום על ידי ראש משמרת הסיור, תומר דוק. כשהגיע לזירה התבקש לסייע בגביית עדויות, ובמסגרת זו גבה את הודעתו של וגדני ת/6. כאשר התבקש לתאר את אופן גביית ההודעה, מסר כי חבר לוגדני וביחד חיפשו מקום בו יוכלו לשבת בפרטיות יחסית, ובעקבות זאת ישבו על ספסל בגינה הציבורית, שם נלקחה העדות. עוד מסר כי רשם את דבריו של וגדני "מילה במילה", מבלי שהוסיף או החסיר דבר. עוד ציין כי הוא נוהג גם לחזור בקול, תוך כדי גביית ההודעה, על המילים שהוא רושם, כך שההודעה תואמת לחלוטין לדברי העד.

השוטר נחקר נגדית והבהיר כי זו הפעם הראשונה בה הוא שומע על האפשרות כי וגדני היה שיכור במהלך גביית העדות, וכי אילו היה רואה סימנים כלשהם לשכרות היה מצוין זאת. עוד הבהיר בפשטות כי לא נכח באירוע עצמו, כך שאינו יודע ממקור ראשון מה שאירע, ופשוט תיעד בהודעה את מה שוגדני סיפר לו מילה במילה, ללא כל שינוי, תיקון או עריכה. עוד נשאל השוטר מדוע נגבתה ההודעה על ידו ולא על ידי חוקר והבהיר כי מדובר בנוהל רגיל, כאשר ההודעות בזירת האירוע נגבות על ידי סיירים, ורק במקרים חריגים נשלח במיוחד חוקר מהתחנה לצורך גביית ההודעות.

רמי גואטה:

עד הראיה הנוסף, כך על פי הודעתו במשטרה ת/7 לפחות, היה מר רמי גואטה, אשר מסר הודעה בפני השוטר תומר דוק ביום האירוע בשעה 13:00. בהודעה זו מסר גואטה כי כעשרים דקות קודם לכן שהה בבית אמו ברח' בר יוחאי 16 בקומת הקרקע, ושמע רעשים מבעד לחלון הצמוד לחצר הבית. בעקבות זאת, **"הסתכלתי וראיתי בחור שאני יודע שקוראים לו עמי..."** (ת/7 ש' 4). אותו בחור חיטט בבקבוקי זכוכית שהיו בחצר, ויצא כשבידיו שלושה בקבוקים. גואטה שאל אותו מבעד לחלון לפרש מעשיו והבחור השיב שהוא ממלא מים בבקבוקים. לאחר מכן **"יצאתי אליו לחצר ואז ראיתי שהוא החזיק סכין מטבח עם ידית שחורה ביד אחת וביד השנייה החזיק בשני בקבוקים. הוא עמד ליד העץ ודיבר אל העץ ואמר לעץ 'אני רואה אותך, אתה מתחבא לי' ואז הוא יצא לכביש ובדיוק הגיעו המשטרה"** (שם, ש' 9-13). עוד מסר גואטה בהודעה כי כשהשוטר הגיע עמי כבר לא החזיק בסכין, וכי הוא עצמו הראה לשוטר על החצר בה היה עמי לפני כן, ושם מצא השוטר את הסכין. כמו כן הבהיר כי אין לו כל סכסוך עם עמי וכי הוא נראה לו שיכור. עוד מסר שעמי חתך אחד מענפי העץ בסכין ואמר לעץ **"הנה אתה כאן"** (שם, ש' 24-25).

גם גואטה, כמו וגדני לפניו, מסר בבית המשפט גרסה שונה מזו שתוארה בהודעתו בזמן אמת. כבר בפתח עדותו הראשית מסר כי אין לו זיכרון טוב וכי חלף הרבה זמן והוא אינו זוכר הרבה מהפרטים. לאחר מכן מסר כי שמע רעשים בחצר, הבחין באדם דרך החלון, שאל לרצונו ושמע ממנו שהוא רוצה למלא מים. אותו אדם יצא מהחצר עם בקבוק או שניים, ואז החליט גואטה לצאת אחריו שכן חשש שהוא נטל עמו כלי עבודה כלשהו שגואטה מחזיק בחצר. הוא ראה חפץ כלשהו בידיו של אותו אדם, ולכן יצא על מנת לוודא כי אין מדובר בכלי עבודה שנגנב ממנו, ובעודו מתקרב אל הבחור הגיעו השוטרים ותחקרו אותו. כאשר עומת עם העובדה שבהודעתו מסר שראה בידי הבחור סכין, טען כי בפועל לא ראה סכין אלא רק הבין בדיעבד שהחפץ שראה בידי אותו אדם היה סכין, שכן נאמר לו לאחר החיפוש שנמצאה סכין. גואטה אישר את המילים המבולבלות ששמע שהבחור אומר לעץ, וכשהופנה לכך שמסר בהודעתו שהבחור השתמש בסכין וחתך את אחד הענפים, טען שהוא רק **"נענע את הענף"**.

בעקבות התנהלותו זו הוכרז גם גואטה "עד עוין", ונחקר נגדית על ידי התובעת, אך הוסיף ועמד על גרסתו העדכנית לפיה לא זיהה סכין בידה של אותה דמות. הוא לא זכר בדיוק באיזה שלב דיבר הנאשם "אל העץ", וטען כי ניידת המשטרה הגיעה בדיוק כשיצא מביתו. על כך שמדובר בסכין למד "מהשמועות" ומפיו שלו, כך לטענתו, לא יצאה כלל המילה "סכין". לדבריו, אף לא מסר לשוטר שלבחר היה סכין, אלא רק ביקש מהשוטר שיבדוק אם אין בחצר כלי עבודה כלשהו שנלקח ממנו, ואילו השוטר הוא שהבהיר לו שמצא רק סכין.

במענה לשאלות הסנגורית מסר גואטה כי אינו מכיר את הנאשם וכי כשדיבר איתו מבעד לחלון לא ראה דבר בידיו. כשיצא מהבית על מנת לבדוק אם נגנב ממנו כלי כלשהו, עמד הנאשם בחצר של בנין מס' 18, ליד עץ או שיח, וגואטה התקרב אליו משום שחשב שאולי הוא מחביא שם את החפץ שנגנב. הוא ראה שהנאשם מחזיק בחפץ כלשהו, אך לא ראה סכין, וכך גם מסר לשוטר. רק בדיעבד הבין שמדובר בסכין, לאחר ששמע מהשוטרים שמצאו במקום סכין.

לנוכח טענותיו אלה של גואטה, זומן לעדות גובה ההודעה ת/7, ראש משמרת הסיור תומר דוק. גם דוק הבהיר כי לא נכח במקום במהלך האירועים עצמם, אלא הגיע בניידת נוספת, לאחר שהאירוע טופל כמר מזה מספר דקות על ידי השוטר עידן חן. כאשר הגיע דוק לזירה, שהה גואטה בדירת אמו, ומאחר שמסר שראה את האירוע נגבתה ממנו ההודעה. כל מה שמסר נרשם במדויק, וגואטה אף חתם על ההודעה בתום גבייתה. עוד הוסיף ומסר דוק כי לאחר גביית ההודעה מסר לו גואטה שהוא מעדיף לא להגיע להעיד בבית המשפט (עמ' 26 ש' 7-8).

במהלך חקירתו הנגדית הבהיר דוק כי רשם בעדות את דבריו העד במדויק, מבלי להוסיף או לתקן דבר, ועמד על כך גם לאחר שעומת עם טענותיו השונות של גואטה בעדותו בבית המשפט. עוד הבהיר כי הוא עצמו אינו יודע מה התרחש בפועל, שכן לא נכח במקום, ובהודעה ת/7 רק תיעד את דבריו של גואטה ככתבם וכלשונם. גם דוק נשאל מדוע נגבו ההודעות על ידי סיירים ולא על ידי חוקרים מקצועיים שעברו קורס חוקרים והשיב כי על פי הנהלים המקובלים גובים הסיירים את ההודעות בשטח, ואילו החשוד נלקח לחקירה במשטרה, שם הוא נחקר על ידי חוקר. עוד נשאל מדוע לא שאל את גואטה מהיכן הוא מכיר את שמו של "עמי", והשיב כי לא חשב על שאלה זו באותו רגע.

עדויות ומסמכי השוטרים:

דו"ח הפעולה ת/1 שערך השוטר עידן חן הוגש בהסכמה, כתחליף לעדותו הראשית. מהדו"ח עולה כי בשעה 12:41 לערך, הגיע לזירת האירוע ביחד עם שוטר מתנדב נוסף, ולאחר שהוכוונו על ידי מספר אזרחים, הבחין עידן בבחור העונה לתיאור, אשר חבש כובע שחור, חולצה שחורה קצרה ומכנס ברמודה בגוון כתום וורוד. בידי החזיק בקבוקים ריקים אשר שניים מהם היו שבורים בתחתיתם. עידן התקרב אל הבחור מול הכניסה לבנין מס' 20 וצעק לו לעצור, תוך שהוא יוצא מהניידת. הבחור הסתובב, תוך שהוא מרפה מהבקבוקים, אשר נפלו ארצה, ואז הבחין השוטר בפניו של הבחור וזיהה את הנאשם, עמי קקון, המוכר לו מעבודתו במשטרה.

בהמשך בוצע חיפוש בהסכמה על גופו של הנאשם. למקום הוזעקו ניידות נוספות ובשלב מסוים ניגש אל עידן אחד האזרחים בשם רמי גואטה, אשר עדותו נגבתה בהמשך על ידי תומר דוק, ומסר כי הוא יכול להצביע על הסכין. גואטה

אכן הצביע על הסכין, שהייתה מוטלת בצידה הימני של חצר בנין מס' 20. את הסכין תפס עידן כמוצג, תוך שהוא משתמש בכפפות, ותמונותיה הוגשו בהסכמה לעיוני וסומנו ת/4. הנאשם עוכב לתחנה, שם נעצר. עידן נחקר בחקירה נגדית קצרה, במהלכה הבהיר כי הוא עצמו לא ראה סכין בידי הנאשם, וכי לאחר שאזרח הצביע לו על הסכין, היה זה הוא שהרים אותה ותפס אותה. במהלך החיפוש אחר הסכין, היה הנאשם נתון תחת פיקוח ומשמורת של אחד מצוותי התגבור המשטירתיים. ראוי להוסיף ולציין כי על פי התמונות, המדובר בסכין גדולה, שאורכה הכולל כ-30 ס"מ. אורך הלהב כ-18 ס"מ, והידית הנה כהה, ככל הנראה שחורה.

גרסת הנאשם:

הנאשם נחקר באזהרה ביום 20.9.14 בשעה 16:01 וכפר מייד בהחזקת הסכין. לדבריו, בהודעתו הנ"ל ת/2, טען כי הסכין אינה שלו וכי הסכין הגיעה למקום לאחר ש"הילד הגבוה עם החולצה הירוקה" זרק אותה (ת/2 ש' 8-11). לטענתו, הוא אינו מכיר את אותו ילד ואם מישוהו טען כי ראה את הנאשם מחזיק בסכין, הרי הוא שקרן. כמו כן הכחיש שהשמיע דברי איום כלשהם. לדבריו, רק החזיק בקבוקים, שניים שלמים ואחד שבור, במטרה לזרוק אותם לפח. כשהתבקש לתאר את לבושו, מסר שהוא לובש חולצה שחורה עם משבצות לבנות ומכנס קצר משובץ בצבע ורוד.

בעדותו בבית המשפט היה הנאשם נרגש ונסער מאד, והמשיך להכחיש בתוקף את החזקת הסכין. לדבריו, במועד בו מדובר היה "מסטול", לאחר שהשתמש במתאדון, כהרגלו מזה שש שנים במסגרת גמילתו מסמים. כשקיבל מכמה מהעץ, קילל את העץ. על הרצפה היו שני בקבוקים, והוא הרים אותם במטרה לזרוק אותם לפח על מנת שאף ילד לא ייפצע. לטענתו, לא היה כלל בחצרות הבתים, אלא הלך על המדרכה, ולפתע הגיעה מולו ניידת, והשוטר החל לתחקר אותו ועיכב אותו. הנאשם המתין 45 דקות ליד הניידת, בזמן שהשוטר חיפש בגינות, וכשחזר לבסוף התייעץ עם השוטר האחר מה לעשות עם הנאשם, לאחר שמצא סכין במרחק של 30 מטר ממנו. השניים החליטו לקחת אותו לתחנה, לבדוק טביעות אצבע, ובהתאם לכך להחליט אם לעצור את הנאשם או לשחררו.

במהלך החקירה הנגדית, כאשר נשאל אם ראה סכין, הסביר כי השוטר הגיע אליו עם סכין בתום החיפוש וכי לפני כן היה ילד עם חולצה ירוקה שראה משטרה, זרק דבר מה מידו וברח לתוך כניסת ביתו. לאחר מכן יצא מהבית, כשהוא לבוש בבגדים אחרים. כשנשאל מדוע לא סיפר במשטרה על 45 הדקות שנמשך החיפוש, טען שסיפר על כך אך החוקר סירב לכתוב זאת. לדבריו, עדי הראייה שהפלילו אותו שיקרו, והראיה כי בבית המשפט שינו את גרסתם, ולא חזרו על ההודעות שמסרו בזמן אמת.

דין והכרעה:

כידוע, רשאי בית המשפט, בהתאם להוראת סעיף 10א' לפקודת הראיות, להעדיף בתנאים מסוימים את אמרתו של עד,

כפי שהועלתה על הכתב בשלב חקירת המשטרה, על פני הגרסה שמסר בעדותו בבית המשפט "והכל אם ראה לעשות כן לנוכח נסיבות הענין, לרבות נסיבות מתן האמרה, הראיות שהובאו במשפט, התנהגות העד במשפט ואותות האמת שנתגלו במהלך המשפט". במקרה שלפני שוכנעתי בבירור כי יש לעשות שימוש בסמכותי זו ככל שמדובר בעדותם של עדי הראייה וגדני וגואטה, וכי קיימת עדיפות מובהקת לאמרות שמסרו במשטרה על פני העדויות שמסרו בבית המשפט.

מסקנה זו מתחייבת הן בשל הרושם הישיר שהותירו עדים אלה בבית המשפט, הן בשל המשקל הפנימי הרב של ההודעות שמסרו במשטרה והן לנוכח השתלבותן של הודאות אלה זו בזו ובמכלול הראיות החיצוניות הנוספות אשר הובאו בפני. אם אפתח תחילה ברושם הבלתי אמצעי שהותירו עדים אלה בעדותם בפני, הרי שניכר היה כי הם מבקשים בכל מאודם שלא להיות מעורבים בפרשה ולא להיות אחראיים חלילה להרשעתו של הנאשם. אמנם אינני מתיימר לקבוע כי חוששים הם מפני ועל כן שינו את גרסתם, אך התנהלותם על דוכן העדים העידה על היעדר מוטיבציה לסייע בחקר האמת, ועל רצון מובהק למסור מידע מצומצם ככל שניתן, וכזה אשר לא יציב אותם בקו עימות ישיר אל מול גרסתו המכחישה של הנאשם. ראוי להזכיר בהקשר הנוכחי כי גואטה לפחות הביע את חוסר רצונו להעיד נגד הנאשם, כבר לאחר מסירת הודעתו ת/7, כפי שתיאר גובה ההודעה תומר דוק. בדפוס פעולה זה של שיתוף פעולה מוגבל נקטו השניים גם כאשר עומתו עם אמרות ברורות וחד משמעיות שמסרו במשטרה, תוך שהם נאחזים בתירוצים קלושים דוגמת קשיי זיכרון, או מסירת עדות בתנאי שכרות.

תירוץ אחרון זה שמסר וגדני מוביל אותנו אל ההנמקה הבאה, הנעוצה בהיגיון הפנימי של ההודעות, כאשר דברי וגדני למשל ב-ת/6, מנוסחים בלשון בהירה, כוללים רצף תיאורי ברור והיגיוני, ואינם מתיישרים כלל ועיקר עם טענתו לפיה היה שיכור ועל כן מסר שברי שמועות ששמע מפי השכנים שנכחו במקום. מדובר בטענה מופרכת ושקרית על פניה, טענה שאף נדחתה מפורשות על ידי גובה ההודעה, שמסר כי אילו היה רואה סימן כלשהו לשכרות היה מצוין זאת בכתובים. דברים דומים יש לומר לגבי הודעתו של גואטה ת/7, שאף הגיונה הפנימי ורצף התיאורים שבה מעיד לכאורה על מי שמתאר חוויותיו שלו, ולא ניזון ממקורות זרים. גם הציטוטים המדויקים המובאים בהודעות ת/6 ו-ת/7, מתוך דברי הנאשם והתיאור המפורט של התנהגותו, מובילים למסקנות דומות.

גובי ההודעות העידו כאמור כי תיעדו מילה במילה את דברי העדים, ללא כל שינוי, תוספת או תיקון. דבריהם אלה היו אמינים ביותר, ואין לי כל ספק כי ההודעות אכן מתעדות במדויק את דברי העדים. אך מסקנותי אינן מבוססות אך על דברי השוטרים אלא גם על השתלבותן המלאה של ההודעות ת/6 ו-ת/7 זו בזו ובמכלול הראיות הנוספות. כך למשל התיאורים שמסרו לגבי הסכין שראו בידיו של הנאשם תואמים זה לזה ואף תואמים היטב לתיאורה של הסכין שאותרה במקום. כמו כן, השילוב שבין עדות וגדני, עדות גואטה ודו"ח הפעולה של עידן חן יוצרים ריץף תיאורי אחיד, המאמת ומחזק זה את זה. על פי ההודעות הנ"ל, מבחין תחילה וגדני בנאשם, כאשר מטאטא בידו, הוא משתולל, צועק ומשליך אבן. כשהוא נכנס חזרה לביתו להזעיק משטרה, ממשיך הנאשם לחצרו של גואטה ונוטל משם את הבקבוקים, כמתואר ב-ת/7. בהתאם לכך, כשיוצא וגדני בשנית מביתו הוא מבחין בנאשם, כשהפעם גם בקבוקים בידיו, עד שמגיעה הניידת והנאשם משליך את הבקבוקים. לאחר מכן, מסייעים השניים באיתור הסכין, עובדה אשר באה לידי ביטוי גם בדו"ח הפעולה של עידן חן, המזכיר את שמו של גואטה כמי שהצביע לו על מקום השלכת הסכין.

עוד ראוי להזכיר את ההתאמה המלאה שבין ההודעות ת/6 ו-ת/7 בכל הנוגע להתנהגותו התמוהה של הנאשם, לאמרות המשונות שהשמיע ולחיפושיו אחרי אדם עלום שם בינות לשיחים. תיאורים אלה שמסרו אף מתיישרים היטב עם דברי הנאשם עצמו בעדותו בבית המשפט לפיהם היה באותה עת "מסטול". אזכיר גם כי לאיש מבין השניים אין סכסוך קודם עם הנאשם, וגדני אף כלל אינו מכיר אותו. דבריהם אף לא התאפיינו בניסיון כלשהו להשחיר את דמותו, כאשר וגדני למשל הבהיר מפורשות כי דברי האיום לא הושמעו כלפיו אלא כחלק מהתנהגותו המוזרה של הנאשם.

למען הסר ספק, דומה כי אין חולק כי התיאורים שמסרו השניים מתייחסים שניהם לנאשם, על אף שוגדני אינו מכיר אותו בשמו ואיש מהם לא זיהה אותו מפורשות בבית המשפט. מסקנה זו מתחייבת לנוכח התיאורים העקביים בנוגע ללבוש שלבש אותו אדם, לבקבוקים שהחזיק כמתואר הן בדברי וגדני וגואטה והן בדו"ח הפעולה של עידן חן ולעובדה כי עוד בהודעה ת/7 ציין גואטה כי מדובר באדם בשם "עמי", כאשר עידן חן דיווח על היכרותו הברורה עם הנאשם, במסגרת עבודתו במשטרה. בצדק, אם כך, לא עלו טענות בנוגע לזיהוי, ואין ספק כי האשם שתואר, הן על ידי וגדני, והן על ידי גואטה, אינו אלא הנאשם.

התוצאה המצטברת היא כי ההודעות שנמסרו על ידי וגדני וגואטה מייד לאחר האירוע, כפי שתועדו על ידי הסיירים גובי ההודעות, הן מהימנות ביותר ובעלות משקל ראייתי גבוה ביותר, הן כשהן נבחנות בפני עצמן, ובוודאי כאשר הן נבחנות זו מול זו ולנוכח מכלול הראיות הנוספות שהוצגו. דבריהם בבית המשפט, לעומת זאת, אינם ראויים לאמון, לנוכח ניסיונם השקוף להימנע מהפללת הנאשם ומתפיסתם כמעורבים באירוע. את שיש לומר על טענת השכרות של וגדני כבר ציינתי, ובאשר לגואטה אבהיר כי לא היה בידו לספק כל הסבר משכנע לשינוי התהומי שחל בגרסתו, בין התיאור הברור של הסכין שאחז הנאשם, כפי שהובא ב-ת/7, לרבות השימוש בו לצורך חיתוך אחד מענפי העץ, לבין הגרסה הכבושה לפיה רק ראה בידי הנאשם חפץ כלשהו ויצא אחריו מתוך חשש שגנב מחצרו כלי עבודה כלשהו. טענות אלו נוצרו בדיעבד לצורך ההליך המשפטי בלבד, והן אף אינן עולות בקנה אחד עם דבריהם האמינים ותיאוריהם של השוטרים תומר דוק ועידן חן.

אשר על כן, אני מעדיף באופן מובהק את ההודעות שמסרו וגדני וגואטה במשטרה, על פני עדותם בבית המשפט, ואין לי כל ספק כי מסרו במשטרה הודעות אמת, בעוד בבית המשפט ניסו באופן מניפולטיבי לטשטש את ידיעותיהם, על מנת שלא להיות מעורבים בהפללת הנאשם. כידוע, על מנת להרשיע על יסוד הודעת חוץ של עד, יש צורך בתוספת ראייתית של "דבר לחיזוק", אך כפי שניתן להבין מהניתוח שהובא עד כה, דרישה זו אינה מקימה כל קושי במקרה זה, שהרי כל אחת מההודעות הנ"ל מאמתת ומחזקת באופן מובהק את משנתה. יתרה מכך, התיאורים מאומתים ונתמכים גם בדו"ח הפעולה של עידן חן, ובעובדה כי במקום אכן נמצאה, בעזרתם של השניים, סכין גדולה, שתיאורה זהה לזה שנמסר בהודעות הללו.

הנה כי כן, ניתן לקבוע בבירור, על יסוד האמור באותן הודעות, כי הנאשם אחז בידיו, כמתואר בכתב האישום, סכין גדולה, מבלי שעלה בידו לבסס, במאזן ההסתברויות, כי החזיקה למטרה כשירה. למעשה, הכחיש הנאשם לאורך כל הדרך את החזקת הסכין, אלא שהכחשותיו אלה אינן משכנעות כלל ועיקר. בעדותו בבית המשפט השמיע הנאשם טענות שונות כלפי השוטרים, כגון לגבי משך הזמן שחלף עד לאיתור הסכין, ולשיחות שקיימו ביניהם עד שהחליטו האם לעכבו לתחנה. כמו כן טען כי גובה הודעתו סירב לתעד דברים שביקש למסור בנושאים אלה. כל טענותיו אלה הן כבושות, ולא

רק שלא תועדו בהודעתו ת/2, אלא גם לא הוטחו בשוטרים שהתייצבו למתן עדות ונחקרו נגדית על ידי באת כוחו. ההסבר היחיד שמסר להימצאות הסכין מתייחס לאותו "ילד גבוה בחולצה ירוקה", אשר גם לגביו מסר לראשונה בעדותו בבית המשפט גרסה כבושה, לפיה נכנס לאחד הבתים ויצא ממנו כעבור כמה דקות בלבוש אחר. עוד מסר בבית המשפט לראשונה כי במהלך האירוע היה "מסטול", ודומה כי דווקא פרט זה מתאר נכונה את השתלשלות האירועים, ומסביר את התנהגותו הפרועה והמוזרה, כפי שתוארה על ידי העדים, התנהגות אשר כלל גם החזקת סכין גדולה ושימוש בה כלפי אותו עץ.

התוצאה היא כי הוכח בפני, מעל לכל ספק סביר, כי הנאשם החזיק בסכין בנסיבות שפורטו בהודעות ת/6 ו-ת/7, ובהתאם לכך יש להרשיעו בעבירה המיוחסת לו. אציין כי אינני מתעלם מהטענות שהשמיעה הסנגורית המלומדת בדבר מחדלי חקירה, אך גם בהן אין כדי לשנות ממסקנתי זו. אכן, יש צדק בטרוניות ההגנה בדבר אי ביצוע בדיקת ט"א על גבי הסכין, על אף שזו נתפסה על ידי עידן חן בדרך שאפשרה ביצוע הבדיקה. דומה כי במקרה בו הסכין אינה נתפסת בידי החשוד, וקיים חשד כי אחז בה זמן קצר קודם לכן בידיים חשופות, ביצוע בדיקת טביעות אצבע הנה פעולת חקירה טבעית ומתבקשת. עם זאת, כידוע, אין בעצם קיומו של מחדל חקירתי כדי להצדיק באופן אוטומטי את זיכוי הנאשם, ומשמעות המחדל נבחנת אל מול התשתית הראייתית כולה.

במקרה זה, מעידה מסכת הראיות בבירור על כך שהנאשם אחז בסכין, ועל כן אפילו לא היו נמצאות עליו טביעות אצבעותיו, לא הייתה התמונה משתנה ואף העובדה כי לא בוצעה כלל בדיקת ט"א, אינה מקימה ספק סביר לגבי אשמתו. באשר לטענה כי חקירת עדי הראיה הייתה רשלנית משום שבוצעה על ידי סיירים ולא על ידי חוקר מקצועי, הרי שלאחר בחינת ההודעות, לא מצאתי לכך בסיס. אמנם ראוי היה לשאול את גואטה מהיכן הוא מכיר את שמו של הנאשם, אך ליקויים קלים בסגנון זה מתגלים תדיר בכל חקירה, ומכל מקום אין בכך כדי לשנות כהוא זה מהתשתית הראייתית המפלילה. בניגוד לעמדת הסנגורית, לא ניתן לראות בדברי וגדני וגואטה בבית המשפט משום הרחבה גרידא של היריעה הצרה שתוארה בהודעותיהם במשטרה, כתוצאה מחקירה רשלנית. כפי שהובהר לעיל בהרחבה, דבריהם בבית המשפט סתרו חזיתית את התיאורים הפשוטים והברורים שמסרו בהודעותיהם, והמסקנה לפיה לא מסרו דברי אמת בבית המשפט, מתחייבת מכלל הנסיבות.

אוסף ואומר כי לצד המסקנה המרשיעה המתחייבת באשר להחזקת הסכין, יש לזכות את הנאשם מעבירת האיומים שיוחסה לו, וכפי שצינתי, מוטב היה אלמלא הייתה עבירה זו מיוחסת לו מלכתחילה. אמנם אין לי כל ספק כי הנאשם השמיע את האמרות המפורטות בכתב האישום, כמפורט בהרחבה בדברי וגדני ב-ת/6, אלא שבניגוד גמור לאמור בכתב האישום על פיו הושמעו אותן אמרות כלפי וגדני, הבהיר וגדני עצמו בהודעתו כי הנאשם דיבר אל עצמו, מתוך הזיה כלשהי בה היה נתון. מסקנה דומה עולה גם מתיאוריו של גואטה ב-ת/7, לפיהם התרשם שהנאשם שיכור וכי את אמרותיו המשוונות השמיע כלפי העץ. הנה כי כן, לא השמיע הנאשם את האמרות בעלות התוכן האובייקטיבי המאיים כלפי וגדני, ובוודאי שלא הוכח כי עשה כן בכוונה להפחידו או להקניטו, כנטען בכתב האישום.

לאור כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם מעבירת האיומים שיוחסה לו בכתב האישום ומרשיע אותו בעבירה של החזקת סכין בלבד.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשע"ה, 17 מאי 2015, במעמד הצדדים